

zákulisí. A my zadali k poslední skladbě večera, až praskaly uši bubínky, až slova ztratila smysl a bylo jedno, jsou-li poetická a duchaplná nebo kuhavá a banální, a jenom ta hudba měla smysl, jenom to, co bylo v jádru, v srdci, v nesmrtelné duši té provokující, žvoucí hudební bouře.

Tim končí šťastná část vyprávění. Zbývá dopovědět ještě zlou část přiběhu.

V nadšení, které nás po koncertě zavaloilo, povídali jsme si mezi rozjasanými tvářemi znalců, kteří se vepcali do šatny, teprve všecky pozde rozběsněných ryšů pana Bronzorypy.

Té chvíli také stejně tak rozběsněný pan ředitel Cermack, jehož rozpočítavý výbor Kuratoria pro výchovu mládeže v Protektorátu Böhmen und Mähren konečně přesvědčil, že nejde o omyl, ale o nevyvážitelný podvod, sedal do nočního vlaku z Prahy do K. a v duší měl vráždu. Následky obou skutečnosti nedaly na sebe dlouho čekat.

Cožpak my! Franta Rozkošný dostal zákonné mravy a kytarista Zábrana byl vyloučen z gymnasia v K. s možností dokončit studium na jiném ústavě. Já a klavirista Jungwirth, syn zaměstnance dráhy, byli jsme postiženi podobně, přičemž u mne byl trest později změněn ve vyloučení ze všech ústavů Protektorátu Böhmen und Mähren, neboť mého taktika odeslali zatím do Belsenu. A tak a podobně byl zruinován a zdecimován historický band gymnasia v K.

Paddy Nakonec, napůl žid, napůl árije, zaplatil tu srandu životem. Pan Bronzorýp, uražený ve svých nejzájistějších citech, označil tohoto položida — který však vydá za deset čistokrevných židů, jak usoudil árijský muž — za hlavního původce a inspirátora provokační akce.

Halbjude Nakonec byl uznán provinilým proti árijské cti árijského města K., jak se obával.

Jako s takovým s ním bylo naloženo.

Příběh však zde ještě nekončí. Zbývá ještě Suzi, sladká Suzi Braunová, která byla neoficiální manželkou mrtvého trumpetisty a světlem našeho bandu, kterou jsme všechni ctili a potajmu milovali.

Kresba WEIGEL

Po Paddyho zmizení Suzi chrádala.

Pak příšla zpráva, že Paddyho zastřelili. Propošovali ji motákem z Pankráce. A Suzi se zhroutila.

Ale po čase se zdálo, že najednou zapomněla. Byla spatifena ve společnosti, kterou byste čekali ze všeho nejmíň. Ve společnosti árijského muže pana Bronzorypy.

Rikalo se, že se stala jeho milenkou.

Samozejmí, město ji odsoudilo.

Kvůli Paddymu ji odsoudil i band.

Nikdo se nestral, co se děje v Suzi Braunové, v sladké Suzi, která byla ted už naprostota sama na světě.

Protože člověk je někdy pitomec.

Ale příběh ještě končí. Nejen Paddy, ale ani pan Bronzorýp se nedoží konce Protektorátu Böhmen und Mähren. Našli ho jednoho mlhavého podzimního rána v jeho dobré zatízeném bytě rozvedeného muže s prostřelenou lebkou. U postele, na které zemřel, ležela Suzi Braunová a v ruce držela bronvink, jehož nosení bylo povolené spolehlivému árijiči zvláštěm dekretem Sicherheitsdienstu. Střílela se do úst. Tak zemřela, ubohá malá Suzi, a její libezená ústa už nikdy chraptivým hláska nezazpívají: Moje tělo i duši rytmus swingu jak dábek si vzal. Protože její duši odnesli andělé. A její tělo přijala do svého klína věčné pohostinná země.

A takhle zemřela. Tak zemřel i Paddy. Nakonec i Saziny rodíče, tak zemřel můj tatík i Quido Pick i pan učitel Katz, tak zemřel pan doktor Strass, Mifinka a Leo Winteritz. Tak všechni zemřeli a my tu žijeme.

Ubohá, sladká Suzi. Když sedím za pultkem pod neónovou muší v Paruku oddechu a hraju svůj tenorový part ve skladbách, když už Suzi neuslyšela a nikdy neuslyší, vzpomínám na ni, malou libezenou Suzi, a na všechny, kteří už odešli, a zdá se mi, že do zpěvu saxofonu mísi se i její lahodný chraptivý hláska a ona znova zpívá, a já v duchu, v slzách, ve smutku i radosti tohoto našeho života, zpívám s ní:

I kdybych žil sto let,
slovo nevezmu zpět . . .

CHCETE DO ČTRNÁCTI DNÚ DESKY S PILAROVOU, MATUŠKOU, Suchým a Štědrým? A poslechnout si doma jejich nové nahrávky deseti písniček z Divotvorného hrnce? Napište ihned (ale nejdříve 22. března) korespondenční lístek na adresu: MLADÝ SVĚT, Praha 1, Panská 8 - OBJEDNÁVKA DESEK. To stačí. Nejdříve do 15. dubna vám listonoš na dobrá předá komplet tří mikrodesek (45 ot.). Zaplatíte mu rovných 50 Kčs - poštovné hradí Státní hudební vydavatelství, s nímž Mladý svět tuto akci pořádá.

O B S A H

VÝSLEDKY ANKETY „ZLATÝ SLAVÍK 1963“
OTÁZKY, KTERÉ JSME ZPĚVÁKŮM POLOŽILI

ODPOVĚDÍ ZPĚVÁKŮ:

Helena Blahová	2
Pavel Bobek	4
Jan Černý	4
Judita Čehovská	4
Milan Drobňák	4
Pavilna Filipovská	4
Karel Gott	4
Karel Hála	4
Hana Hegorová	4
Ljuba Hermanová	4
František Jedlička	4
Jiří Jelínský	4
Arnošt Kavka	4
Věra Klesadlová	4
Jana Malenová	4
Eva Martinová	4
Waldemar Matuška	4
Jana Petřů	4
Eva Pilarová	4
Petr Sedláček	4
Yveta Simonová	4
Viktor Sodoma	4
Jiří Suchý	4
Jiří Slíž	4
Edice Staubertová	4
Karel Štědrý	4
Jan Václav	4
Jarmila Veselá	4
Michael Volek	4
Josef Zima	4

Strana	PÍSNÍČKY:	Strana	
2	Bud pořád se mnou (z filmu V pravé polodne)	3	33
4	Divoký koně	39	
	Dnes v noci (Tonights)	9	
	Kdybych nebyl (Pozemlán)	34	
	Klementajn (Clementine)	54	
42	Měsíční řeka (Moon river)	39	
42	Močily	15	
42	Neděle, neděle	49	
46	OS! sněhem zaváte	12	
24	Padá hvězda	52	
5	Písnička z mládi	52	
33	Písnička pro Martina	41	
19	Proč se lidí nemají rádi	38	
35	Sáň	27	
23	Sentimentální	40	
19	Tam kde sumi proud	40	
43	Tam za vodou v rákosí	18	
49	Tu krásu neleze popsat slovy (Krásou ze Sáby)	50	
32	Tulipán	29	
48	Záverená	23	
31	Zdovafilí Woody	36	
12	Zlatovláška Anabela	41	
12	Z měsíční životu	50	
27	Zivot je pes	51	
50			
15	Od spěváčků k Sedláčkům (L. Dorůžka)	13	
38	Zpovídám se Jiřího Slíčka (J. Sládil)	53	
47	Rozmlouvá Karen Mareš a Jiří Sládil	55	
30	Vo co de? Wo písničky Jana Schneidera (O. Suchý)	56	
28	Eine kleine Jazzmusik (Povídka Josefa Škvoreckého)	57	
15	DÁLE FOTOGRAFIE ZPĚVÁKŮ, VÝNAKÝZ V DOPISU ÚČASTNIKŮ ANKETY, KARIKATURA, KRESBY aj.		
16	(Kromě jmenovaných autorů velkou část materiálu opatřil Stanislav Titzl).		